PICURI DE ÎNȚELEPCIUNE

Patria, Poporul și cerul

1. „PATRIA ADEVĂRATĂ A STRĂMOŞILOR MEI, adevărata mea patrie e asemenea icoanelor: teandrică, divino-umană. O parte din patria mea este aici jos, în Carpaţi, cealaltă parte în cer. Asemenea icoanei şi Bisericii, adevărata patrie este în cer; aici, jos, e doar o copie, alcătuită după chipul de sus. Cine vrea să exploreze patria mea românească, să-i înţeleagă pe locuitorii săi şi faptele lor, trebuie aşadar să se înarmeze nu numai cu o hartă geografică, ci şi cu o cunoaştere a cerului şi a lucrurilor de sus".

\+ + +

2. „Oamenii care trăiau odinioară în ţinutul Petrodavei (Piatra Neamţ**), se numeau pe ei înşişi POPORUL NEMURITORILOR. Chiar scriitori ca: *Herodot, Platon, Pindar, Clement Alexandrinul și Dio Casius* vorbesc de aceşti NEMURUTORI.** Ei au trăit cu mult timp înainte de Hristos, şi erau convinşi că nu vor muri nociodată. Pentru ei adevărata moarte fizică era ca o mutare care îi ducea de aici în adevărata lor patrie, de sus, în **Cer.** Aşteptau moartea cu nerăbdare. Căci strămoşii mei nemuritori de la Petrodava aveau un dispreţ suveran pentru viaţa pământească şi lucrurile materiale, în primul rând pentru unele lucruri lipsite de consistenţă, de foarte scurtă durată, efemere şi pieritoare. Precinstiţii mei strămoşi nemuritori, erau numiţi de greci şi celelalte popoare îndepărtate **DACI şi GEŢI**. Ei au luptat timp de trei veacuri împotriva invadatorului ***ROMAN***. ***Ei preferau sclaviei moartea. Din acest motiv pentru a nu cădea în mâinile invadatorilor și învingătorilor s-au sinucis în masă. Întreg poporul cu regele lor în frunte. Sosind în PATRIA NEMURITORILOR romanii n-au mai găsit decât infirmi, femei bătrâne, copii cu mamele lor. Cu acești oameni romanii au început opera de colonizare***".

\+ + +

3. „Multe din greşelile vieţii revin contemporanilor mei. Greşeala le revine în exclusivitate. De ce folosesc aparate, cum e busola, care nu indică decât punctele cardinale, şi niciodată CERUL? Cum aparatele lor nu indică cerul, ei au tras concluzia că cerul nu există. Or tocmai *CERUL E PUNCTUL DIRECŢIEI MELE.* Pot ceda în orice privinţă, nu şi asupra acestui punct. *AM FOST INVITAT LA CER*. E prima invitaţie pe care am primit-o prin intermediul icoanei tatălui meu din care am deschis ochii. Dintre toate invitaţiile pe care le-am primit în viaţa mea, este singura la care vreau neapărat să răspund prin însăşi prezenţa mea". (Tatăl meu preotul, care s-a urcat la cer. - Ed. Deisis-2008).

Preot şi scriitor VIRGIL GHEORGHIU (1916-1992),
Personalitate de anvergură mondială.

diplomat român interbelic, jurnalist, romancier poet. Bunicul şi tatăl sau au fost preoţi în localitatea **Războieni-Neamţ**. Între anii 1928-1936 a studiat la Liceul Militar "**Regele Ferdinand**" din Chişinău. După ce a terminat liceul militar şi a venit în Bucureşti şi a absolvit **Facultatea de Litere şi Filosofie** a Universităţii din Bucureşti. În 1943 a fost numit ***atașat de presă al ambasadei românești din Croația.*** Atunci a început lungul drum al pribegiei sale, trecând prin Austria în Germania, unde s-a refugiat, pentru ca în 1948 să se stabilească în Franţa, unde **a publicat circa 40 de volume**. În exil, a urmat studii de teologie la **Heidelberg,** astfel ca în 1963 a fost hirotonit preot la Biserica Ortodoxă Română "**Sfinţii Arhangheli**" din **Paris**. ***Primește rangul de iconom stavrofor în 1971, activând sub jurisdicția Patriarhiei Ecumenice***. Opera sa fascinantă cuprinde şi două cărţi dedicate tatălui său, preotul Constantin Gheorghiu: "**Cum am vrut să mă fac sfânt" şi**

"Tatăl meu, preotul, care s-a urcat la cer", două cărţi cu totul excepţionale care ar fi pentru orice cititor un real cîştig sufletesc şi cultural.

Autor de aforisme:

-"Dacă te cânt, tu, frumosul meu regat natal, tu nu vei muri. Numai ţările care n-au poeţi sunt muritoare şi pier".**

****-"**În fiinţa mea şi cea a soţiei mele va rămâne liberă pentru totdeauna o fărâmă din regatul României. Aceasta e o victorie. Fiindcă noi nu vom capitula niciodată".

-"*CA ȘI RUGĂCIUNEA, POEZIA E O SCARĂ SPRE CER".***

P.S. **HENRICH IBSEN** (1828-1906) mare scriitor norvegian: **„NU PUN PREȚ PE ACEA MORALITATE CARE NU-ȘI AU RĂDĂCINA ÎN RELIGIE”.**

Părintele Ilie